

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ **Decyzja Rady (UE) 2016/402 z dnia 15 stycznia 2016 r. w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Radą Ministrów Republiki Albanii a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych** 1
- Umowa między Radą Ministrów Republiki Albanii a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/403 z dnia 18 marca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniające załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾** 8
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/404 z dnia 18 marca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 28
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/405 z dnia 18 marca 2016 r. określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2077 w odniesieniu do jaj, produktów jajecznych i albuminy pochodzących z Ukrainy 30
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/406 z dnia 18 marca 2016 r. określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007 na mięso drobiowe pochodzące z Izraela 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/407 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie uruchomienia środków z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Belgii – EGF/2015/007 – BE/Hainaut-Namur Glass) 34
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/408 z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie tymczasowego zawieszenia relokacji 30 % wnioskodawców przydzielonych Austrii na mocy decyzji (UE) 2015/1601 ustanawiającej środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji 36
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/409 z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie mianowania członka i zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Hiszpanii 38
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/410 z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii 39
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/411 z dnia 18 marca 2016 r. zmieniająca decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie 40
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/412 z dnia 17 marca 2016 r. upoważniająca państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowego odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do drewna jesionu pochodzącego z Kanady lub przetwarzanego w Kanadzie (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 1635) 41
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/413 z dnia 18 marca 2016 r. określająca lokalizację infrastruktury naziemnej systemu ustanowionego w ramach programu Galileo i ustanawiająca środki konieczne do zapewnienia jego funkcjonowania oraz uchylająca decyzję wykonawczą 2012/117/UE ⁽¹⁾ 45

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2016/402

z dnia 15 stycznia 2016 r.

w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Radą Ministrów Republiki Albanii a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37, oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 5 i ust. 6 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2014 r. Rada zadecydowała o upoważnieniu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP) do rozpoczęcia negocjacji zgodnie z art. 37 Traktatu o Unii Europejskiej i zgodnie z procedurą określoną w art. 218 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu zawarcia umowy między Radą Ministrów Republiki Albanii a Unią Europejską w sprawie bezpieczeństwa informacji.
- (2) Na mocy tego upoważnienia WP wynegocjował umowę z Radą Ministrów Republiki Albanii w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych.
- (3) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Umowę między Radą Ministrów Republiki Albanii a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy ze skutkiem wiążącym dla Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 stycznia 2016 r.

W imieniu Rady
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Przewodniczący

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Radą Ministrów Republiki Albanii a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych

Rada Ministrów Republiki Albanii, zwana dalej „Albanią”,

oraz

Unia Europejska, zwana dalej „UE”,

zwane dalej „Stronami”,

ZWAŻYWSZY, że Strony łączą cel wzmocnienia swojego bezpieczeństwa na wszystkie sposoby;

ZWAŻYWSZY, że Strony zgadzają się, że należy rozwinąć współpracę między nimi w kwestiach związanych z bezpieczeństwem, stanowiących przedmiot ich wspólnego zainteresowania;

ZWAŻYWSZY, że w tym kontekście istnieje zatem stała potrzeba wymiany informacji niejawnych między Stronami;

UZNAJĄC, że pełna i efektywna współpraca i konsultacje mogą wymagać dostępu do informacji niejawnych i związanych z nimi materiałów będących w posiadaniu Stron oraz ich wymiany między Stronami;

ŚWIADOME, że taki dostęp do informacji niejawnych i związanych z nimi materiałów oraz ich wymiana wymagają podjęcia odpowiednich środków bezpieczeństwa,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. W celu wzmocnienia bezpieczeństwa każdej ze Stron we wszystkich aspektach, niniejszą umowę między Albanią a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (zwaną dalej „umową”) stosuje się do informacji lub materiałów niejawnych w dowolnej postaci, przekazywanych lub wymienianych między Stronami.

2. Każda ze Stron chroni informacje niejawne otrzymane od drugiej Strony przed utratą lub nieuprawnionym ujawnieniem, zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy oraz zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

Artykuł 2

Na użytek niniejszej umowy „informacje niejawne” oznaczają wszelkie informacje lub materiały w dowolnej postaci, które:

- a) zostały przez dowolną ze Stron określone jako wymagające ochrony, gdyż ich utrata lub nieuprawnione ujawnienie mogłyby spowodować różnego stopnia naruszenie interesów Albanii lub UE lub co najmniej jednego państwa członkowskiego; oraz
- b) są opatrzone klauzulą tajności określoną w art. 7.

Artykuł 3

1. Instytucje i podmioty UE, do których ma zastosowanie niniejsza umowa, to: Rada Europejska, Rada Unii Europejskiej (zwana dalej „Radą”), Sekretariat Generalny Rady, Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Europejska Służba Działań Zewnętrznych (zwana dalej „ESDZ”) i Komisja Europejska. Na potrzeby niniejszej umowy te instytucje i podmioty są nazywane dalej „UE”.

2. Wspomniane instytucje i podmioty UE mogą wymieniać informacje niejawne otrzymane na podstawie niniejszej umowy z innymi instytucjami i podmiotami UE, z zastrzeżeniem uprzedniej pisemnej zgody strony przekazującej oraz z zastrzeżeniem odpowiednich gwarancji, że odbiorca będzie te informacje dostatecznie chronił.

Artykuł 4

W celu zapewnienia równoważnego poziomu ochrony informacji niejawnych objętych niniejszą umową, każda ze Stron zapewnia odpowiednie systemy i środki bezpieczeństwa oparte na podstawowych zasadach i minimalnych normach bezpieczeństwa określonych w ich przepisach ustawowych lub wykonawczych i odzwierciedlonych w uzgodnieniach dotyczących bezpieczeństwa, jakie mają zostać dokonane zgodnie z art. 12.

Artykuł 5

Każda ze Stron:

- a) chroni informacje niejawne przekazywane drugiej Stronie lub wymieniane z nią na mocy niniejszej umowy na poziomie co najmniej równoważnym do poziomu stosowanego przez Stronę przekazującą;
- b) zapewnia, aby informacje niejawne przekazywane lub wymieniane na mocy niniejszej umowy zachowały klauzulę tajności nadaną im przez Stronę przekazującą; klauzul tych nie obniża się ani nie znosi bez uprzedniej pisemnej zgody Strony przekazującej. Strona otrzymująca chroni informacje niejawne zgodnie ze swoimi przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa informacji opatrzoną równoważną klauzulą tajności zgodnie z art. 7;
- c) nie wykorzystuje takich informacji niejawnych do celów innych niż określone przez wytwórcę lub innych niż te, do których informacje przekazano lub wymieniono;
- d) nie ujawnia takich informacji niejawnych stronom trzecim bez uprzedniej pisemnej zgody Strony przekazującej;
- e) nie zezwala na dostęp do takich informacji niejawnych osobom fizycznym, chyba że jest to niezbędne do wykonywania przez nie swoich obowiązków i przyznano im stosowne poświadczenie bezpieczeństwa zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi Strony otrzymującej;
- f) zapewnia, by obiekty, w których przekazane informacje niejawne są przetwarzane i przechowywane, miały odpowiednie certyfikaty bezpieczeństwa; oraz
- g) zapewnia, aby wszystkie osoby fizyczne mające dostęp do informacji niejawnych zostały poinformowane o obowiązku ochrony tych informacji zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

Artykuł 6

1. Informacje niejawne są ujawniane lub udostępniane z zachowaniem zasady zgody wytwórcy.
2. W celu udostępnienia informacji odbiorcom innym niż Stronie, decyzja o ujawnieniu lub udostępnieniu informacji niejawnych zostanie podjęta przez Stronę otrzymującą indywidualnie w poszczególnych przypadkach, pod warunkiem uzyskania uprzedniej pisemnej zgody Strony przekazującej i z zachowaniem zasady zgody wytwórcy.
3. Nie jest możliwe zbiorcze udostępnienie informacji, chyba że Strony uzgodniły między sobą w odniesieniu do niektórych kategorii informacji procedury, które są odpowiednie ze względu na szczególne wymogi dotyczące tych kategorii informacji.
4. Żadne postanowienie niniejszej umowy nie może być traktowane jako podstawa do obowiązkowego udostępnienia informacji niejawnych między Stronami.

5. Informacje niejawne objęte niniejszą umową mogą zostać przekazane zatrudnianemu wykonawcy lub potencjalnemu wykonawcy wyłącznie po uprzedniej pisemnej zgodzie Strony przekazującej. Zanim informacje takie zostaną udostępnione, Strona otrzymująca zapewnia, aby zatrudniany wykonawca lub potencjalny wykonawca był w stanie chronić te informacje i posiadał stosowne poświadczenie bezpieczeństwa; to samo dotyczy należących do niego obiektów.

Artykuł 7

W celu określenia równoważnego poziomu ochrony informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych przez Strony, klauzule tajności Stron odpowiadają sobie w następujący sposób:

UE	Albania
TRES SECRET UE/EU TOP SECRET	TEPËR SEKRET
SECRET UE/EU SECRET	SEKRET
CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL	KONFIDENCIAL
RESTREINT UE/EU RESTRICTED	I KUFIZUAR

Artykuł 8

1. Poza stosowaniem wymogu ograniczonego dostępu, o którym mowa w art. 5 lit. e), Strony zapewniają, aby wszystkie osoby, których obowiązki służbowe wymagają dostępu do przekazanych lub wymienianych na mocy niniejszej umowy informacji niejawnych o klauzuli tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, lub KONFIDENCIAL lub wyższej lub które z racji swych obowiązków lub pełnionej funkcji mogą mieć dostęp do takich informacji niejawnych, zostały odpowiednio sprawdzone pod względem bezpieczeństwa przed uzyskaniem dostępu do takich informacji.

2. Określone zostaną procedury poświadczania bezpieczeństwa osobowego w celu stwierdzenia, czy dana osoba, z uwzględnieniem jej lojalności, wiarygodności i rzetelności, może mieć dostęp do informacji niejawnych.

Artykuł 9

Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy w odniesieniu do bezpieczeństwa informacji niejawnych objętych niniejszą umową oraz kwestii dotyczących bezpieczeństwa stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania. Organy, o których mowa w art. 12, przeprowadzają wzajemne konsultacje i wizytacje dotyczące bezpieczeństwa w celu oceny skuteczności uzgodnień w zakresie bezpieczeństwa, które mają być dokonane zgodnie z tym artykułem, w ramach ich odpowiednich zakresów obowiązków.

Artykuł 10

1. Na użytek niniejszej umowy:

- w odniesieniu do UE, wszelka korespondencja jest przesyłana do kierownika kancelarii tajnej Rady, a następnie przekazywana przez niego do państw członkowskich i do instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 3, z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu;
- w odniesieniu do Albanii, wszelka korespondencja jest przesyłana do centralnej kancelarii tajnej w Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Informacji Niejawnych, za pośrednictwem delegatury UE w Albanii.

2. Wyjątkowo korespondencja od jednej ze Stron dostępna wyłącznie dla poszczególnych właściwych urzędników, organów lub służb tej Strony może być ze względów operacyjnych kierowana wyłącznie do poszczególnych właściwych urzędników, organów lub służb drugiej Strony, wyznaczonych konkretnie jako jej odbiorcy, oraz dostępna wyłącznie dla

nich, z uwzględnieniem ich kompetencji oraz zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. W przypadku UE korespondencja taka jest przekazywana za pośrednictwem odpowiednio kierownika kancelarii tajnej Rady, kierownika kancelarii tajnej ESDZ lub kierownika kancelarii tajnej Komisji Europejskiej. W przypadku Albanii korespondencja taka jest przekazywana za pośrednictwem centralnej kancelarii tajnej w Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Informacji Niejawnych.

Artykuł 11

Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa Informacji Niejawnych, sekretarz generalny Rady, członek Komisji Europejskiej odpowiadający za sprawy bezpieczeństwa oraz Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa nadzorują wprowadzanie w życie niniejszej umowy.

Artykuł 12

1. W celu wprowadzenia w życie niniejszej umowy wymienione poniżej właściwe organy do spraw bezpieczeństwa dokonują uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa, przy czym każdy z nich działa pod kierownictwem i w imieniu jednostki, której podlega; uzgodnienia te służą stworzeniu standardów wzajemnej ochrony informacji niejawnych objętych niniejszą umową:

— z jednej strony, Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa Informacji Niejawnych w Albanii,

— z drugiej strony,

- (i) Biuro Bezpieczeństwa Sekretariatu Generalnego Rady;
- (ii) Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa Komisji Europejskiej HR.DS; oraz
- (iii) departament ESDZ ds. bezpieczeństwa.

2. Przed przekazaniem lub wymianą informacji niejawnych między Stronami na mocy niniejszej umowy, właściwe organy do spraw bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1, ustalają, czy Strona otrzymująca jest w stanie chronić informacje w sposób odpowiadający uzgodnieniom dotyczącym bezpieczeństwa, które mają być dokonane zgodnie z tym ustępem.

Artykuł 13

1. Właściwy organ Strony, o którym mowa w art. 12, niezwłocznie informuje właściwy organ drugiej Strony o wszelkich potwierdzonych lub podejrzewanych przypadkach nieuprawnionego ujawnienia lub utraty informacji niejawnych przekazanych przez tę Stronę. Właściwy organ przeprowadza dochodzenie, w razie potrzeby z pomocą drugiej Strony, i przedstawia jego wyniki drugiej Stronie.

2. Organy, o których mowa w art. 12, określają procedury działania w takich przypadkach.

Artykuł 14

Każda ze Stron pokrywa swoje wydatki poniesione w związku z wprowadzaniem w życie niniejszej umowy.

Artykuł 15

Żaden element niniejszej umowy nie zmienia obowiązujących umów ani uzgodnień między Stronami ani też umów między Albanią a państwami członkowskimi UE. Niniejsza umowa nie uniemożliwia Stronom zawierania innych umów odnoszących się do przekazywania lub wymiany informacji niejawnych objętych niniejszą umową, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z obowiązkami wynikającymi z niniejszej umowy.

Artykuł 16

Wszelkie spory między Stronami dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej umowy są rozwiązywane w drodze negocjacji między nimi. W trakcie negocjacji obie Strony nadal wypełniają swoje zobowiązania wynikające z niniejszej umowy.

Artykuł 17

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po wzajemnym powiadomieniu się przez Strony o zakończeniu wewnętrznych procedur niezbędnych do tego celu.
2. Każda ze Stron powiadamia drugą Stronę o wszelkich zmianach swych przepisów ustawowych i wykonawczych, które mogłyby mieć wpływ na ochronę informacji niejawnych, o których mowa w niniejszej umowie.
3. Niniejsza umowa może zostać poddana przeglądowi na wniosek jednej ze Stron w celu rozważenia ewentualnych zmian.
4. Wszelkie zmiany niniejszej umowy dokonywane są wyłącznie w formie pisemnej oraz za obopólną zgodą Stron. Wchodzą one w życie po dokonaniu wzajemnego powiadomienia zgodnie z ust. 1.

Artykuł 18

Niniejsza umowa może zostać wypowiedziana przez jedną ze Stron w drodze pisemnego powiadomienia przekazanego drugiej Stronie. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne sześć miesięcy po otrzymaniu powiadomienia przez drugą Stronę, ale pozostaje bez wpływu na zobowiązania podjęte wcześniej na mocy niniejszej umowy. W szczególności wszelkie informacje niejawne przekazane lub wymienione zgodnie z niniejszą umową muszą być nadal chronione zgodnie z jej postanowieniami.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, odpowiednio należycie umocowani, złożyli podpisy pod niniejszą umową.

Sporządzono w Tiranie dnia trzeciego marca dwa tysiące szesnastego roku w dwóch egzemplarzach: w języku angielskim i w języku albańskim. W przypadku rozbieżności rozstrzygająca jest wersja w języku angielskim.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Albanii

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/403

z dnia 18 marca 2016 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniające załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając dyrektywę 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającą dyrektywę Rady 88/599/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja jest zobowiązana na mocy art. 6 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 do sporządzenia wykazu kategorii, rodzajów i wagi poważnych naruszeń przepisów unijnych, które, oprócz naruszeń wymienionych w załączniku IV do tego rozporządzenia, mogą doprowadzić do utraty dobrej reputacji przez przedsiębiorców transportu drogowego lub zarządzającego transportem.
- (2) W tym celu Komisja powinna określić wagę naruszeń poprzez odniesienie do ryzyka spowodowania śmierci lub ciężkich obrażeń ciała oraz podać częstotliwość występowania naruszeń, powyżej której powtarzające się naruszenia uznaje się za poważniejsze.
- (3) Wykaz kategorii, rodzajów i wagi poważnych naruszeń, który ma zostać ustanowiony, powinien obejmować naruszenia przepisów unijnych odnoszące się do obszarów określonych w art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.
- (4) Przy ustalaniu priorytetów w zakresie kontroli w przedsiębiorstwach, które zostały sklasyfikowane jako przedsiębiorstwa o podwyższonym ryzyku, zgodnie z wymogami zawartymi w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę informacje na temat tych naruszeń.
- (5) Środki, które mają zostać przyjęte, są niezbędne, aby zapewnić przejrzystość, uczciwość i pewność prawa przy ocenie wagi naruszeń i ich konsekwencji dla dobrej reputacji przedsiębiorców transportowych lub zarządzającego transportem.
- (6) Przeprowadzenie pełnego krajowego postępowania administracyjnego w celu ustalenia, czy utrata dobrej reputacji stanowiłaby proporcjonalną reakcję w indywidualnym przypadku, jest jednak obowiązkiem właściwych organów państwa członkowskiego. Taka krajowa procedura kontroli powinna obejmować, w stosownych przypadkach, kontrole w siedzibie danego przedsiębiorcy. Przy dokonywaniu oceny dobrej reputacji państwa członkowskie powinny brać pod uwagę postępowanie przedsiębiorstwo, jego zarządzających i wszelkich innych odpowiednich osób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 35.

- (7) Zharmonizowana kategoryzacja poważnych naruszeń powinna stanowić podstawę do rozszerzenia krajowego systemu oceny ryzyka ustanowionego przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 9 dyrektywy 2006/22/WE w celu objęcia nim wszystkich poważnych naruszeń unijnych przepisów dotyczących transportu drogowego wskazanych w art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, które mogą wpłynąć na dobrą reputację przedsiębiorcy transportowego lub zarządzającego transportem.
- (8) Art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 przewiduje również, że państwa członkowskie powinny włączyć wspomniane poważne naruszenia do krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego do dnia 1 stycznia 2016 r. Zharmonizowana kategoryzacja naruszeń jest zatem ważnym krokiem naprzód w celu zapewnienia uczciwej konkurencji między przedsiębiorcami, bardziej zharmonizowanego egzekwowania przepisów i skutecznego funkcjonowania systemu wymiany informacji europejskiego rejestru przedsiębiorców transportu drogowego.
- (9) W interesie przejrzystości i uczciwej konkurencji należy ustanowić wspólną metodę obliczania częstotliwości występowania naruszeń, powyżej której powtarzające się naruszenia będą uznawane za poważniejsze przez właściwy organ państwa członkowskiego siedziby. Takie powtarzające się naruszenia mogą spowodować wszczęcie krajowego postępowania administracyjnego, które zgodnie z decyzją uznaniową właściwego organu może skutkować utratą dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego.
- (10) Zgodnie z zasadą ogólną częstotliwość powinna być ustalana przy uwzględnieniu wagi naruszenia, czasu i średniej liczby kierowców. Traktować się ją będzie jako maksymalny próg, pozostawiając państwom członkowskim możliwość zastosowania niższych progów, jak przewidziano w ich krajowych postępowaniach administracyjnych dotyczących oceny dobrej reputacji.
- (11) W celu zapewnienia spójności prawnej i przejrzystości należy również zmienić załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE poprzez zmianę poziomu wagi niektórych określonych w niej naruszeń zgodnie z wykazem najpoważniejszych naruszeń ustanowionym w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.
- (12) Wykaz kategorii, rodzajów i wagi poważnych naruszeń został ustalony w wyniku konsultacji z państwami członkowskimi i zainteresowanymi podmiotami unijnymi, a ocena poziomu wagi naruszeń została oparta na najlepszych praktykach i doświadczeniu w egzekwowaniu odnośnych przepisów prawnych w państwach członkowskich. Najpoważniejsze naruszenia określone w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 stanowiły górny próg odniesienia dla oceny poziomu wagi innych odnośnych naruszeń.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Transportu Drogowego ustanowionego na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólny wykaz kategorii, rodzajów i stopni poważnych naruszeń przepisów unijnych w komercyjnym transporcie drogowym, jak określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, które, oprócz naruszeń określonych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego.
2. Niniejsze rozporządzenie przewiduje maksymalną częstotliwość występowania naruszeń, powyżej której powtarzające się poważne naruszenia uznaje się za poważniejsze, uwzględniając liczbę kierowców wykonujących operacje transportowe, którymi kieruje zarządzający transportem, jak określono w załączniku II.
3. Państwa członkowskie uwzględniają informacje na temat poważnych naruszeń, o których mowa w ust. 1 i 2, przy przeprowadzaniu krajowego postępowania administracyjnego w sprawie oceny dobrej reputacji.

Artykuł 2

W załączniku III do dyrektywy 2006/22/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kategoryzacja poważnych naruszeń

(o której mowa w art. 1)

W poniższych tabelach podano kategorie i rodzaje poważnych naruszeń przepisów UE w komercyjnym transporcie drogowym, podzielone na trzy kategorie wagi naruszeń według stwarzanego przez nie ryzyka śmierci lub ciężkich obrażeń.

1. Grupy naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ (czas prowadzenia pojazdu i czas odpoczynku)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA ⁽¹⁾		
			NN	BPN	PN
Załuga					
1.	Art. 5 ust. 1	Nieprzestrzeganie minimalnego wieku konduktorów			X
Okresy prowadzenia pojazdu					
2.	Art. 6 ust. 1	Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu powyżej 9 godz., jeżeli jego przedłużenie do 10 godz. nie jest dozwolone	10h ≤ ... < 11h		X
3.			11h ≤ ...		X
4.		Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu wynoszącego 9 godz. o 50 % lub więcej bez przerwy lub jakiegokolwiek odpoczynku trwającego co najmniej 4,5 godz.	13h30 ≤ ... i brak przerwy/ odpoczynku	X	
5.		Przekroczenie przedłużonego dziennego czasu prowadzenia pojazdu powyżej 10 godz., jeżeli jego wydłużenie jest dozwolone	11h ≤ ... < 12h		X
6.			12h ≤ ...		X
7.		Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu wynoszącego 10 godz. o 50 % lub więcej bez przerwy lub jakiegokolwiek odpoczynku trwających co najmniej 4,5 godz.	15h ≤ ... i brak przerwy/ odpoczynku	X	
8.		Art. 6 ust. 2	Przekroczenie tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu	60h ≤ ... < 65h	
9.	65h ≤ ... < 70				X
10.	Przekroczenie tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu o 25 % lub więcej		70h ≤ ...	X	
11.	Art. 6 ust. 3	Przekroczenie maksymalnego całkowitego czasu prowadzenia pojazdu w ciągu dwóch kolejnych tygodni	100h ≤ ... < 105h		X
12.			105h ≤ ... < 112h30		X
13.		Przekroczenie maksymalnego całkowitego czasu prowadzenia pojazdu w ciągu dwóch kolejnych tygodni o 25 % lub więcej	112h30 ≤ ...	X	

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) nr 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 1).

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA (1)			
			NN	BPN	PN	
Przerwy						
14.	Art. 7	Przekroczenie czasu nieprzerwanego prowadzenia pojazdu o 4,5 godz. przed zrobieniem sobie przerwy	5h ≤ ... < 6h			X
15.			6h ≤ ...		X	
Okresy odpoczynku						
16.	Art. 8 ust. 2	Niespełnienie wymogu 11 godz. dziennego okresu odpoczynku, jeżeli jego skrócenie nie jest dozwolone	8h30 ≤ ... < 10h			X
17.			... < 8h30		X	
18.		Niespełnienie wymogu 9 godz. skróconego dziennego okresu odpoczynku, jeżeli jego skrócenie jest dozwolone	7h ≤ ... < 8h			X
19.			... < 7h		X	
20.		Niespełnienie wymogu 3 godz. + 9 godz. dzielonego dziennego okresu odpoczynku	3h + [7h ≤ ... < 8h]			X
21.			3h + [... < 7h]		X	
22.	Art. 8 ust. 5	Niespełnienie wymogu 9 godz. dziennego okresu odpoczynku w przypadku załogi kilkuosobowej	7h ≤ ... < 8h			X
23.			... < 7h		X	
24.	Art. 8 ust. 6	Niespełnienie wymogu 24 godz. skróconego tygodniowego okresu odpoczynku	20h ≤ ... < 22h			X
25.			... < 20h		X	
26.		Niespełnienie wymogu 45 godz. tygodniowego okresu odpoczynku, jeżeli jego skrócenie nie jest dozwolone	36h ≤ ... < 42h			X
27.			... < 36h		X	
28	Art. 8 ust. 6	Przekroczenie 6 kolejnych okresów dwudziestoczterogodzinnych po uprzednim tygodniowym okresie odpoczynku	3h ≤ ... < 12h			X
			12h ≤ ...		X	
Odstępstwo dotyczące odłożenia okresu odpoczynku o maksimum 12 kolejnych okresów dwudziestoczterogodzinnych						
29.	Art. 8 ust. 6a	Przekroczenie 12 kolejnych okresów dwudziestoczterogodzinnych po uprzednim regularnym tygodniowym okresie odpoczynku	3h ≤ ... < 12h			X
			12h ≤ ...		X	
30.	Art. 8 ust. 6a lit. b) pkt (ii)	Tygodniowy okres odpoczynku po 12 kolejnych okresach dwudziestoczterogodzinnych	65h < ... ≤ 67h			X
			... ≤ 65h		X	

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA ⁽¹⁾		
			NN	BPN	PN
31.	Art. 8 ust. 6a lit. d)	Okres prowadzenia pojazdu w godzinach od 22.00 do 6.00 przekraczający 3 godziny przed przerwą, jeżeli pojazdu nie obsługuje kilku kierowców	3h < ... < 4,5h		X
			4,5h ≤ ...		X

Organizacja pracy

32.	Art. 10 ust. 1	Uzależnienie wynagrodzenia od przebytej odległości lub ilości przewożonych rzeczy		X	
33.	Art. 10 ust. 2	Brak organizacji pracy kierowcy lub nieprawidłowa organizacja, brak poleceń lub niewłaściwe polecenia dla kierowcy w celu przestrzegania przepisów prawa		X	

⁽¹⁾ NN = najpoważniejsze naruszenia/BPN = bardzo poważne naruszenia/PN = poważne naruszenia

2. Grupy naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 ⁽¹⁾ (tachograf)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Instalacja tachografu					
1.	Art. 3 ust. 1 i art. 22	Instalacja i korzystanie z niehomologowanego tachografu (np.: brak tachografu zainstalowanego przez instalatorów, warsztaty lub producentów pojazdów zatwierdzonych przez właściwe organy państw członkowskich; korzystanie z tachografu bez niezbędnych plomb założonych lub wymienionych przez zatwierzonego instalatora, zatwierdzony warsztat lub zatwierzonego producenta pojazdów lub używanie tachografu bez tabliczki kalibracyjnej)	X		

Użytkowanie tachografu, karty kierowcy lub wykresówki

2.	Art. 23 ust. 1	Użytkowanie tachografu, który nie został poddany przeglądowi przez zatwierdzony warsztat		X	
3.	Art. 27	Posiadanie przez kierowcę więcej niż jednej własnej karty kierowcy lub posługiwanie się nimi		X	
4.		Posługiwanie się przez kierowcę sfałszowaną kartą kierowcy (uznawane za prowadzenie pojazdu bez karty kierowcy)	X		
5.		Posługiwanie się przez kierowcę kartą kierowcy, która nie jest jego własną kartą (uznawane za prowadzenie pojazdu bez karty kierowcy)	X		
6.		Posługiwanie się przez kierowcę kartą kierowcy, która została wydana na podstawie fałszywych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów (uznawane za prowadzenie pojazdu bez karty kierowcy)	X		
7.	Art. 32 ust. 1	Niepoprawne działanie tachografu (np.: tachograf, który nie został właściwie skontrolowany, skalibrowany lub zaplombowany)		X	

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 1).

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
8.	Art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1	Niewłaściwe użytkowanie tachografu (<i>np.: niewłaściwe używanie tachografów w sposób świadomy, dobrowolny lub pod przymusem, brak instrukcji dotyczących właściwego użytkowania itd.</i>)		X	
9.	Art. 32 ust. 3	Korzystanie z nielegalnego urządzenia, które może zmieniać zapisy tachografu	X		
10.		Fałszowanie, ukrywanie, likwidowanie i niszczenie danych zarejestrowanych na wykresówkach lub przechowywanych i wczytanych z tachografu lub karty kierowcy	X		
11.	Art. 33 ust. 2	Nieprzechowywanie przez przedsiębiorstwo wykresówek, wydruków oraz wczytanych danych		X	
12.		Dane rejestrowane i przechowywane nie są dostępne przez co najmniej rok		X	
13.	Art. 34 ust. 1	Niepoprawne stosowanie wykresówek/karty kierowcy		X	
14.		Niedopuszczalne wyjęcie wykresówek lub karty kierowcy mające wpływ na rejestrację odpowiednich danych		X	
15.		Używanie wykresówki lub karty kierowcy przez okres dłuższy niż ten, na który jest przeznaczona, wraz z utratą danych		X	
16.	Art. 34 ust. 2	Używanie brudnych lub uszkodzonych wykresówek lub karty kierowcy z nieczytelnymi danymi		X	
17.	Art. 34 ust. 3	Niespełnienie wymogu ręcznego wprowadzenia danych w stosownych przypadkach		X	
18.	Art. 34 ust. 4	Stosowanie nieprawidłowej wykresówki lub włożenie karty kierowcy w nieodpowiedni otwór (załoga kilkusobowa)			X
19.	Art. 34 ust. 5	Niepoprawne stosowanie przełączników		X	

Przedstawianie informacji

20.	Art. 36	Odmowa poddania się kontroli		X	
21.	Art. 36	Brak możliwości okazania zapisów z bieżącego dnia oraz z poprzednich 28 dni		X	
22.		Brak możliwości okazania zapisów z karty kierowcy, jeżeli kierowca posiada taką kartę		X	
23.	Art. 36	Niemożliwość okazania zapisów odręcznych i wydruków sporządzonych w ciągu bieżącego dnia oraz poprzednich 28 dni		X	
24.	Art. 36	Brak możliwości okazania karty kierowcy, jeżeli kierowca posiada taką kartę		X	

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Wadliwe działanie					
25.	Art. 37 ust. 1 i art. 22 ust. 1	Niewykonanie naprawy tachografu przez uprawnionego instalatora lub warsztat		X	
26.	Art. 37 ust. 2	Niezaznaczenie przez kierowcę wszystkich wymaganych informacji dotyczących okresów, które nie są rejestrowane, jeżeli tachograf nie działa lub działa wadliwie		X	

3. Grupy naruszeń przepisów dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ (przepisy dotyczące czasu pracy)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Maksymalny tygodniowy czas pracy					
1.	Art. 4	Przekroczenie maksymalnego tygodniowego czasu pracy wynoszącego 48 godz., jeżeli możliwość jego wydłużenia do 60 godz. została już wykorzystana	56h ≤ ... 60h		X
2.			60h ≤ ...		X
3.		Przekroczenie maksymalnego tygodniowego czasu pracy wynoszącego 60 godz., jeżeli nie zostało przyznane odstępstwo na podstawie art. 8	65 ≤ ... < 70h		X
4.			70h ≤ ...		X

Przerwy

5.	Art. 5 ust. 1	Niewystarczająca obowiązkowa przerwa, w przypadku gdy czas pracy wynosi od 6 do 9 godz.	10 < ... ≤ 20 min		X
6.			... ≤ 10 min		X
7.		Niewystarczająca obowiązkowa przerwa, w przypadku gdy czas pracy wynosi powyżej 9 godz.	20 < ... ≤ 30 min		X
8.			... ≤ 20 min		X

Praca w porze nocnej

9.	Art. 7 ust. 1	Dobowy czas pracy w każdym okresie 24 godz., kiedy wykonywana była praca w porze nocnej, jeżeli nie zostało przyznane odstępstwo na podstawie art. 8	11h ≤ ... < 13h		X
10.			13h ≤ ...		X

Prowadzenie dokumentacji

11.	Art. 9	Falszowanie rejestrów czasu pracy przez pracodawców lub odmowa udostępnienia dokumentacji kontrolerom		X	
12.		Zatrudnieni/prowadzący działalność na własny rachunek kierowcy fałszujący dokumentację lub odmawiający udostępnienia jej kontrolerom		X	

(¹) Dyrektywa 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego (Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 35).

4. Grupy naruszeń przepisów dyrektywy Rady 96/53/WE ⁽¹⁾ (przepisy dotyczące masy i wymiarów)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA			
			NN	BPN	PN	
Masa						
1.	Art. 1	Przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej masy dla pojazdów kategorii N3	5 % ≤ ... < 10 %			X
2.			10 % ≤ ... < 20 %		X	
3.			20 % ≤ ...	X		
4.		Przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej masy dla pojazdów kategorii N2	5 % ≤ ... < 15 %			X
5.			15 % ≤ ... < 25 %		X	
6.			25 % ≤ ...	X		
Długość						
7.	Art. 1	Przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej długości	2 % < ... < 20 %			X
8.			20 % ≤ ...		X	
Szerokość						
9.	Art. 1	Przekroczenie maksymalnej dopuszczalnej szerokości	2,65 ≤ ... < 3,10 m			X
10.			3,10 m ≤ ...		X	

5. Grupy naruszeń przepisów dyrektywy 2014/45/UE ⁽²⁾ (okresowe badania zdadności do ruchu drogowego) i dyrektywa 2014/47/UE ⁽³⁾ (drogowa kontrola techniczna)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Zdadność do ruchu drogowego					
1.	Art. 8 i 10 dyrektywy 2014/45/UE i art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/47/UE	Kierowanie pojazdem bez ważnego poświadczenia przeprowadzenia badania zdadności do ruchu drogowego wymaganego przez prawo UE	X		
2.	Art. 12 ust. 2 dyrektywy 2014/47/UE	Nieutrzymywanie pojazdu w stanie zapewniającym bezpieczeństwo i w stanie zdadności do ruchu drogowego powodujące bardzo poważną usterkę układu hamulcowego, połączeń układu kierowniczego, kół/opon, zawieszenia lub podwozia lub innego wyposażenia mogącą spowodować bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego prowadzące do podjęcia decyzji o unieruchomieniu pojazdu	X		

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 59). Przedmiotowa dyrektywa została zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/719 (Dz.U. L 115 z 6.5.2015, s. 1), która ma zostać przetransponowana przez państwa członkowskie do dnia 7 maja 2017 r.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/45/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie okresowych badań zdadności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz uchylająca dyrektywę 2009/40/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 51).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/47/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie drogowej kontroli technicznej dotyczącej zdadności do ruchu drogowego pojazdów użytkowych poruszających się w Unii oraz uchylająca dyrektywę 2000/30/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 134).

Dyrektywa 2014/47/UE w sprawie drogowej kontroli technicznej dotyczącej zdatości do ruchu drogowego pojazdów użytkowych zawiera w swoim załączniku II szczegółową klasyfikację usterek technicznych wraz ze wskazaniem ich wagi, w podziale na usterki drobne, poważne i niebezpieczne. W art. 12 ust. 2 wspomnianej dyrektywy podano następujące definicje:

- a) usterki **drobne** bez znaczącego wpływu na bezpieczeństwo pojazdu lub oddziaływania na środowisko oraz inne drobne niezgodności;
- b) usterki **poważne**, które mogą zagrażać bezpieczeństwu pojazdu lub oddziaływać na środowisko lub stwarzać zagrożenie dla innych użytkowników dróg, lub inne istotniejsze niezgodności;
- c) usterki **niebezpieczne** stanowiące bezpośrednie i natychmiastowe zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego lub oddziałujące na środowisko.

Poziom naruszeń przepisów dyrektyw dotyczących zdatości do ruchu drogowego odzwierciedla klasyfikację usterek znajdującą się w załączniku II do dyrektywy 2014/47/UE, a mianowicie: PN = usterki poważne, BPN = usterki niebezpieczne, NN = kierowanie pojazdem z usterkami, co stwarza bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego; usterki drobne odpowiadają poziomowi naruszeń mniejszej wagi.

6. Grupy naruszeń przepisów dyrektywy Rady 92/6/EWG ⁽¹⁾ (urządzenia ograniczenia prędkości)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
1.	Art. 2 i 3	Urządzenie ograniczenia prędkości nie zostało zamontowane	X		
2.	Art. 5	Urządzenie ograniczenia prędkości nie spełnia stosownych wymogów technicznych		X	
3.	Art. 5	Urządzenie ograniczenia prędkości nie zostało zamontowane przez zatwierdzony warsztat			X
4.		Korzystanie z nielegalnego urządzenia, które może sfałszować dane w urządzeniu ograniczenia prędkości lub korzystanie z nielegalnego urządzenia ograniczenia prędkości	X		

7. Grupy naruszeń przepisów dyrektywy 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ (wstępna kwalifikacja i okresowe szkolenia kierowców)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Szkolenia i uprawnienia					
1.	Art. 3	Przewóz towarów lub pasażerów bez obowiązkowej kwalifikacji wstępnej lub obowiązkowego szkolenia okresowego		X	
2.	Art. 10 i załącznik II	Kierowca nie może przedstawić ważnej karty kwalifikacji lub ważnego prawa jazdy z oznakowaniem, wymaganych w przepisach prawa krajowego (np.: zgubił, zapomniał, jest ono uszkodzone, nieczytelne)			X

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, s. 27).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz.U. L 226 z 10.9.2003, s. 4).

8. Grupy naruszeń dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ (wymogi w zakresie praw jazdy)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
1.	Art. 1 i 4 dyrektywy 2006/126	Przewóz pasażerów lub towarów bez posiadania ważnego prawa jazdy	X		
2.	Art. 1 Załącznik I	Korzystanie z prawa jazdy, które jest uszkodzone lub nieczytelne lub niezgodne ze wspólnym wzorem			X

9. Grupy naruszeń przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/68/WE ⁽²⁾ (transport drogowy towarów niebezpiecznych)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
1.	Sekcja I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE	Transport towarów niebezpiecznych, których transport jest zakazany	X		
2.		Transport towarów niebezpiecznych w sposób zakazany lub przy użyciu niezatwierdzonych środków zabezpieczających, tym samym stanowiący zagrożenie życia lub środowiska w takim stopniu, że prowadziłyby to do podjęcia decyzji o unieruchomieniu pojazdu	X		
3.		Transport towarów niebezpiecznych bez oznaczenia ich w pojeździe jako towarów niebezpiecznych, tym samym stanowiący zagrożenie życia lub środowiska w takim stopniu, że prowadziłyby to do podjęcia decyzji o unieruchomieniu pojazdu	X		
4.		Ubytek niebezpiecznych substancji		X	
5.		Przewóz luzem w kontenerze, który nie nadaje się do użytku ze względów konstrukcyjnych		X	
6.		Przewóz pojazdem bez odpowiedniego świadectwa homologacji		X	
7.		Pojazd nie spełnia już standardów homologacji i stwarza bezpośrednie zagrożenie		X	
8.		Nieprzestrzeganie reguł rządzących zabezpieczeniem i rozmieszczeniem ładunku		X	
9.		Nieprzestrzeganie reguł rządzących mieszanym ładunkiem opakowań		X	
10.		Nieprzestrzeganie postanowień ograniczających ilości przewożone w jednej jednostce transportowej, w tym dopuszczalnych stopni napełnienia zbiorników lub opakowań		X	

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 403 z 30.12.2006, s. 18).

⁽²⁾ Dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13).

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
11.		Brak odpowiedniej informacji o przewożonej substancji pozwalającej na określenie poziomu wagi wykroczenia (np. brak numeru UN, właściwej nazwy ładunku, grupy pakowania)		X	
12.		Kierowca nie posiada ważnego świadectwa przeszkolenia zawodowego		X	
13.		Korzystanie z ognia lub niezabezpieczonego źródła światła		X	
14.		Nieprzestrzeganie zakazu palenia		X	
15.		Pojazd jest niewłaściwie nadzorowany lub zaparkowany			X
16.		Jednostka transportowa składa się z więcej niż jednej przyczepy/naczepy			X
17.		Pojazd nie spełnia już standardów homologacji, ale nie stwarza bezpośredniego zagrożenia			X
18.		W wyposażeniu pojazdu nie ma wymaganych nadających się do użycia gaśnic			X
19.		W pojeździe nie ma wyposażenia wymaganego w ADR lub pisemnych instrukcjach			X
20.		Przewóz uszkodzonych opakowań, pojemników DPPL lub dużych opakowań, lub opakowań zepsutych, zanieczyszczonych i pustych			X
21.		Przewóz zapakowanych towarów w kontenerze, który nie nadaje się do użytku ze względów konstrukcyjnych			X
22.		Zbiorniki/zbiorniki kontenerowe (włączając puste i zanieczyszczone) nie są odpowiednio zamknięte			X
23.		Niewłaściwe etykietowanie, oznaczenie lub umieszczenie tablic w pojeździe lub niewłaściwe zabezpieczenie			X
24.		Brak pisemnych instrukcji zgodnych z ADR lub pisemne instrukcje nie dotyczą przewożonych towarów			X

Dyrektywa Komisji 2004/112/WE ⁽¹⁾ dostosowująca dyrektywę Rady 95/50/WE ⁽²⁾ w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych zawiera w swoim załączniku II szczegółową klasyfikację naruszeń odpowiednich przepisów w podziale, ze względu na ich wagę, na trzy kategorie ryzyka: I kategorię ryzyka, II kategorię ryzyka i III kategorię ryzyka.

Poziom naruszeń przepisów odzwierciedla kategorie ryzyka przewidziane w załączniku II do dyrektywy 2004/112/WE, w następujący sposób: **kategoria ryzyka I = BPN** (z wyjątkiem naruszeń, które są już określone jako NN w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009), **kategoria ryzyka II = PN**. Kategoria ryzyka III odpowiada poziomowi naruszenia mniejszej wagi.

Niniejsza tabela obejmuje tylko te naruszenia, za które przewoźnik jest całkowicie lub częściowo odpowiedzialny. Poziom odpowiedzialności przewoźnika za naruszenie, jest oceniany zgodnie z procedurą egzekucyjną danego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2004/112/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę Komisji 95/50/WE w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 367 z 14.12.2004, s. 23).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 95/50/WE z dnia 6 października 1995 r. w sprawie ujednoczonych procedur kontroli drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 249 z 17.10.1995, s. 35).

**10. Grupy naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 ⁽¹⁾
(dostęp do rynku międzynarodowych przewozów drogowych)**

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Licencja wspólnotowa					
1.	Art. 3	Przewóz towarów bez posiadania ważnej licencji wspólnotowej (np.: brak licencji, licencja została sfalszowana, wycofana, wygasła itp.)	X		
2.	Art. 4	Przewoźnik lub kierowca nie jest w stanie przedstawić ważnej licencji wspólnotowej lub ważnego uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej funkcjonariuszowi służb kontrolnych (tj.: licencja wspólnotowa lub uwierzytelniony wypis z licencji zostały zgubione, uszkodzone, zapomniano je zabrać itp.)		X	
Świadectwo kierowcy					
3.	Art. 3 oraz 5	Przewóz towarów bez ważnego świadectwa kierowcy (tzn. brak świadectwa kierowcy, jego sfalszowanie, wycofanie, utrata ważności itp.)		X	
4.		Kierowca lub przewoźnik nie jest w stanie przedstawić ważnego świadectwa kierowcy lub ważnego uwierzytelnionego wypisu ze świadectwa kierowcy funkcjonariuszowi służb kontrolnych (tj. zaświadczenie lub uwierzytelniony wypis ze świadectwa kierowcy, zostały zgubione, uszkodzone, zapomniano je zabrać itp.)			X

**11. Grupy naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 ⁽²⁾
(dostęp do rynku usług autokarowych i autobusowych)**

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
Licencja wspólnotowa					
1.	Art. 4	Przewóz towarów bez posiadania ważnej licencji wspólnotowej (np.: brak licencji, licencja została sfalszowana, wycofana, wygasła itp.)	X		
2.	Art. 4 ust. 3	Przewoźnik lub kierowca nie jest w stanie przedstawić ważnej licencji wspólnotowej lub ważnego uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej funkcjonariuszowi służb kontrolnych (tj. licencja lub uwierzytelniony wypis z licencji zostały zgubione, uszkodzone, zapomniano je zabrać itp.)		X	
Zezwolenie na wykonywanie usług regularnych					
3.	Art. 5 i 6	Usługi regularne bez ważnego zezwolenia (tj.: brak zezwolenia, zezwolenie zostało sfalszowane, wycofane, niewłaściwie stosowane lub straciło ważność itp.)		X	
4.	Art. 19	Kierowca nie jest w stanie przedstawić zezwolenia funkcjonariuszowi służb kontrolnych (tj. zezwolenie zostało zgubione, uszkodzone, zapomniano je zabrać itp.)			X
5.	Art. 5 i 6	Przystanki regularnych usług w państwie członkowskim nie odpowiadają wydanemu zezwoleniu			X

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 72).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88).

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN

Formularz przejazdu dla usług okazjonalnych i innych usług nieobjętych obowiązkiem posiadania zezwolenia

6.	Art. 12	Kierowanie pojazdem bez posiadania wymaganego formularza przejazdu (tj. brak formularza przejazdu, został on sfałszowany, nie zawiera wymaganych informacji itp.)			X
----	---------	---	--	--	---

12. Grupy naruszeń przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 ⁽¹⁾ (transport zwierząt)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA		
			NN	BPN	PN
1.	Załącznik I rozdział II	Elementy dzielące nie są wystarczająco mocne, aby wytrzymać ciężar zwierząt.		X	
2.	Załącznik I rozdział III	Używanie ramp do załadowywania i rozładowywania, mających śliskie powierzchnie, bez bocznych zabezpieczeń lub rampy zbyt strome			X
3.		Używanie platform podnoszących lub górnych podłóg, które nie są wyposażone w barierki zabezpieczające przed wypadaniem lub uciekaniem zwierząt podczas załadowywania i rozładowywania			X
4.	Art. 7	Środki transportu, które nie zostały zatwierdzone do długotrwałego transportu lub nie zostały zatwierdzone dla danego rodzaju transportowanych zwierząt			X
5.	Art. 4, 5 i 6	Transport bez ważnej wymaganej dokumentacji, dziennika podróży lub zezwolenia przewoźnika lub licencji			X

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1).

ZAŁĄCZNIK II

Częstotliwość występowania poważnych naruszeń

1. Poważne naruszenia (PN) i bardzo poważne naruszenia (BPN) wymienione w załączniku I, jeżeli popełniane są wielokrotnie, uznawane są za poważniejsze przez właściwy organ państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa. Przy obliczaniu częstotliwości występowania wielokrotnych naruszeń państwa członkowskie biorą pod uwagę następujące czynniki:
 - a) wagę naruszenia (PN lub BPN);
 - b) czas (okres przynajmniej roku od daty kontroli);
 - c) liczbę kierowców wykonujących operacje transportowe, którymi kieruje zarządzający transportem (średnio na rok).
 2. Biorąc pod uwagę potencjał stworzenia zagrożenia dla bezpieczeństwa drogowego, maksymalna częstotliwość poważnych naruszeń, powyżej której powinny one być uznawane za poważniejsze, ustalana jest w następujący sposób:

$$3 \text{ PN/na kierowcę/na rok} = 1 \text{ BPN}$$

$$3 \text{ BPN/na kierowcę/na rok} = \text{uruchomienie krajowej procedury w sprawie oceny dobrej reputacji}$$
 3. Liczba naruszeń w przeliczeniu na kierowcę na rok stanowi średnią wartość obliczoną poprzez podzielenie całkowitej liczby wszystkich naruszeń o tym samym poziomie wagi (PN lub BPN) przez średnią liczbę kierowców zatrudnionych w ciągu roku. Wzór obliczania częstotliwości naruszeń przewiduje maksymalny próg dla występowania poważnych naruszeń, powyżej którego będą one uznawane za poważniejsze. Państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej rygorystyczne progi, jeżeli są one przewidziane w ich krajowych postępowaniach administracyjnych dotyczących oceny dobrej reputacji.
-

ZAŁĄCZNIK III

Załącznik II do dyrektywy 2006/22/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

1. Grupy naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 561/2006

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA (!)			
			NN	BPN	PN	NMW
A	Załoga					
A1	Art. 5 ust. 1	Nieprzestrzeganie minimalnego wieku konduktorów			X	
B	Okresy prowadzenia pojazdu					
B1	Art. 6 ust. 1	Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu powyżej 9 godz., jeżeli jego przedłużenie do 10 godz. nie jest dozwolone	9h < ... < 10h			X
B2			10h ≤ ... < 11h			X
B3			11h ≤ ...		X	
B4		Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu wynoszącego 9 godz. o 50 % lub więcej bez przerwy lub jakiegokolwiek odpoczynku trwającego co najmniej 4,5 godz.	13h30 ≤ ... i brak przerwy/ odpoczynku	X		
B5		Przekroczenie przedłużonego dziennego czasu prowadzenia pojazdu powyżej 10 godz., jeżeli jego wydłużenie jest dozwolone	10h < ... < 11h			X
B6			11h ≤ ... < 12h			X
B7			12h ≤ ...		X	
B8		Przekroczenie dziennego czasu prowadzenia pojazdu wynoszącego 10 godz. o 50 % lub więcej bez przerwy lub jakiegokolwiek odpoczynku trwających co najmniej 4,5 godz.	15h ≤ ... i brak przerwy/ odpoczynku	X		
B9	Art. 6 ust. 2	Przekroczenie tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu	56h < ... < 60h			X
B10			60h ≤ ... < 65h			X
B11			65h ≤ ... < 70h		X	
B12		Przekroczenie tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu o 25 % lub więcej	70h ≤ ...	X		
B13	Art. 6 ust. 3	Przekroczenie maksymalnego całkowitego czasu prowadzenia pojazdu w ciągu dwóch kolejnych tygodni	90h < ... < 100h			X
B14			100h ≤ ... < 105h			X
B15			105h ≤ ... < 112h30		X	
B16		Przekroczenie maksymalnego całkowitego czasu prowadzenia pojazdu w ciągu dwóch kolejnych tygodni o 25 % lub więcej	112h30 ≤ ...	X		

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA ⁽¹⁾			
			NN	BPN	PN	NMW
C	Przerwy					
C1	Art. 7	Przekroczenie czasu nieprzerwanego prowadzenia pojazdu wynoszącego 4,5 godz. przed zrobieniem sobie przerwy	4h30 < ... < 5h			X
C2			5h ≤ ... < 6h		X	
C3			6h ≤ ...		X	
D	Okresy odpoczynku					
D1	Art. 8 ust. 2	Niespełnienie wymogu 11 godz. dziennego okresu odpoczynku, jeżeli jego skrócenie nie jest dozwolone	10h ≤ ... < 11h			X
D2			8h30 ≤ ... < 10h		X	
D3			... < 8h30		X	
D4		Niespełnienie wymogu 9 godz. skróconego dziennego okresu odpoczynku, jeżeli jego skrócenie jest dozwolone	8h ≤ ... < 9h			X
D5			7h ≤ ... < 8h		X	
D6			... < 7h		X	
D7		Niespełnienie wymogu 3 godz. + 9 godz. dzielonego dziennego okresu odpoczynku	3h + [8h ≤ ... < 9h]			X
D8			3h + [7h ≤ ... < 8h]		X	
D9			3h + [... < 7h]		X	
D10	Art. 8 ust. 5	Niespełnienie wymogu 9 godz. dziennego okresu odpoczynku w przypadku załogi kilkuosobowej	8h ≤ ... < 9h			X
D11			7h ≤ ... < 8h		X	
D12			... < 7h		X	
D13	Art. 8 ust. 6	Niespełnienie wymogu 24 godz. skróconego tygodniowego okresu odpoczynku	22h ≤ ... < 24h			X
D14			20h ≤ ... < 22h		X	
D15			... < 20h		X	
D16		Niespełnienie wymogu 45 godz. tygodniowego okresu odpoczynku, jeżeli jego skrócenie nie jest dozwolone	42h ≤ ... < 45h			X
D17			36h ≤ ... < 42h		X	
D18			... < 36h		X	
D19	Art. 8 ust. 6	Przekroczenie 6 kolejnych okresów dwudziestoczegodzinnych po uprzednim tygodniowym okresie odpoczynku	... < 3h			X
D20			3h ≤ ... < 12h		X	
D21			12h ≤ ...		X	

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA ⁽¹⁾			
			NN	BPN	PN	NMW
E	Odstępstwo dotyczące odłożenia okresu odpoczynku o maksimum 12 kolejnych okresów dwudziestoczterogodzinnych					
E1	Art. 8 ust. 6a	Przekroczenie 12 kolejnych okresów dwudziestoczterogodzinnych po uprzednim regularnym tygodniowym okresie odpoczynku	... < 3h			X
E2			3h ≤ ... < 12h		X	
E3			12h ≤ ...		X	
E4	Art. 8 ust. 6a lit. b) pkt (ii)	Tygodniowy okres odpoczynku po 12 kolejnych okresach dwudziestoczterogodzinnych	65h < ... ≤ 67h		X	
E5			... ≤ 65h		X	
E6	Art. 8 ust. 6a lit. d)	Okres prowadzenia pojazdu w godzinach od 22.00 do 6.00 przekraczający 3 godziny przed przerwą, jeżeli pojazdu nie obsługuje kilku kierowców	3h < ... < 4,5h		X	
E7			4,5h ≤ ...		X	
F	Organizacja pracy					
F1	Art. 10 ust. 1	Uzależnienie wynagrodzenia od przebytej odległości lub ilości przewożonych rzeczy		X		
F2	Art. 10 ust. 2	Brak organizacji pracy kierowcy lub nieprawidłowa organizacja, brak poleceń lub niewłaściwe polecenia dla kierowcy w celu przestrzegania przepisów prawa		X		

(¹) NN = najpoważniejsze naruszenia/BPN = bardzo poważne naruszenia/PN = poważne naruszenia/NMW = naruszenie mniejszej wagi

2. Grupy naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 ⁽¹⁾ (tachograf)

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA			
			NN	BPN	PN	NMW
G	Instalacja tachografu					
G1	Art. 3 ust. 1 i art. 22 ust. 2	Instalacja i korzystanie z niehomologowanego tachografu (<i>np.: brak tachografu zainstalowanego przez instalatorów, warsztaty lub producentów pojazdów zatwierdzonych przez właściwe organy państw członkowskich; korzystanie z tachografu bez niezbędnych plomb założonych lub wymienionych przez zatwierdzonego instalatora, zatwierdzonego warsztat lub zatwierdzonego producenta pojazdów lub używanie tachografu bez tabliczki kalibracyjnej</i>)	X			
H	Użytkowanie tachografu, karty kierowcy lub wykresówki					
H1	Art. 23 ust. 1	Użytkowanie tachografu, który nie został poddany przeglądowi przez zatwierdzony warsztat		X		

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 1).

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA			
			NN	BPN	PN	NMW
H2	Art. 27	Posiadanie przez kierowcę więcej niż jednej własnej karty kierowcy lub posługiwanie się nimi		X		
H3		Posługiwanie się przez kierowcę sfałszowaną kartą kierowcy (<i>uznawane za prowadzenie pojazdu bez karty kierowcy</i>)	X			
H4		Posługiwanie się przez kierowcę kartą kierowcy, która nie jest jego własną kartą (<i>uznawane za prowadzenie pojazdu bez karty kierowcy</i>)	X			
H5		Posługiwanie się przez kierowcę kartą kierowcy, która została wydana na podstawie fałszywych oświadczeń lub sfałszowanych dokumentów (<i>uznawane za prowadzenie pojazdu bez karty kierowcy</i>)	X			
H6	Art. 32 ust. 1	Niepoprawne działanie tachografu (<i>np.: tachograf nie został właściwie skontrolowany, skalibrowany lub zaplombowany</i>)		X		
H7	Art. 32 ust. 1 i art. 33 ust. 1	Niewłaściwe użytkowanie tachografu (<i>np.: niewłaściwe stosowanie w sposób świadomy, dobrowolny lub pod przymusem, brak instrukcji dotyczących właściwego użytkowania itd.</i>)		X		
H8	Art. 32 ust. 3	Korzystanie z nielegalnego urządzenia, które może zmieniać zapisy tachografu	X			
H9		Fałszowanie, ukrywanie, likwidowanie i niszczenie danych zarejestrowanych na wykresówkach lub przechowywanych i wczytanych z tachografu lub karty kierowcy	X			
H10	Art. 33 ust. 2	Nieprzechowywanie przez przedsiębiorstwo wykresówek, wydruków oraz wczytanych danych		X		
H11		Dane rejestrowane i przechowywane nie są dostępne przez co najmniej rok		X		
H12	Art. 34 ust. 1	Niepoprawne stosowanie wykresówek/karty kierowcy		X		
H13		Niedopuszczalne wyjęcie wykresówek lub karty kierowcy mające wpływ na rejestrację odpowiednich danych		X		
H14		Używanie wykresówki lub karty kierowcy przez okres dłuższy niż ten, na który jest przeznaczona, wraz z utratą danych		X		
H15	Art. 34 ust. 2	Używanie brudnych lub uszkodzonych wykresówek lub karty kierowcy z nieczytelnymi danymi		X		
H16	Art. 34 ust. 3	Niespełnienie wymogu ręcznego wprowadzenia danych w stosownych przypadkach		X		
H17	Art. 34 ust. 4	Stosowanie nieprawidłowej wykresówki lub włożenie karty kierowcy w nieodpowiedni otwór (załoga kilkuosobowa)			X	
H18	Art. 34 ust. 5	Niepoprawne stosowanie przełączników		X		

Nr	PODSTAWA PRAWNA	RODZAJ NARUSZENIA	POZIOM PRZEWINIENIA			
			NN	BPN	PN	NMW
I	Przedstawianie informacji					
I1	Art. 36	Odmowa poddania się kontroli		X		
I2	Art. 36	Brak możliwości okazania zapisów z bieżącego dnia oraz z poprzednich 28 dni		X		
I3		Brak możliwości okazania zapisów z karty kierowcy, jeżeli kierowca posiada taką kartę		X		
I4	Art. 36	Nieemożność okazania zapisów odręcznych i wydruków sporządzonych w ciągu bieżącego dnia oraz poprzednich 28 dni		X		
I5	Art. 36	Brak możliwości okazania karty kierowcy, jeżeli kierowca posiada taką kartę		X		
J	Wadliwe działanie					
J1	Art. 37 ust. 1 i art. 22 ust. 1	Niewykonanie naprawy tachografu przez uprawnionego instalatora lub warsztat		X		
J2	Art. 37 ust. 2	Niezaznaczenie przez kierowcę wszystkich wymaganych informacji dotyczących okresów, które nie są rejestrowane, jeżeli tachograf nie działa lub działa wadliwie		X		

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/404**z dnia 18 marca 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	171,7
	MA	92,1
	TN	107,9
	TR	107,6
	ZZ	119,8
0707 00 05	MA	83,0
	TR	143,5
	ZZ	113,3
0709 93 10	MA	58,5
	TR	160,0
	ZZ	109,3
0805 10 20	EG	45,8
	IL	77,4
	MA	53,7
	TN	67,6
	TR	65,5
	ZZ	62,0
0805 50 10	MA	141,2
	TR	96,8
	ZZ	119,0
0808 10 80	BR	75,2
	US	145,5
	ZZ	110,4
0808 30 90	AR	99,6
	CL	151,6
	CN	72,0
	TR	153,6
	ZA	106,7
	ZZ	116,7

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/405**z dnia 18 marca 2016 r.****określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2077 w odniesieniu do jaj, produktów jajecznych i albuminy pochodzących z Ukrainy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2077 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora jaj i albuminy pochodzących z Ukrainy.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 do dnia 7 marca 2016 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2077 i które należy dodać do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2016 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2077 z dnia 18 listopada 2015 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na przywóz jaj, produktów jajecznych i albumin pochodzących z Ukrainy i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 302 z 19.11.2015, s. 57).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które mają być dodane do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2016 r. (w kg ekwiwalentu jaj w skorupkach)
09.4275	750 000
09.4276	1 500 000

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/406**z dnia 18 marca 2016 r.****określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007 na mięso drobiowe pochodzące z Izraela**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1384/2007 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów z sektora mięsa drobiowego pochodzących z Izraela.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 do dnia 7 marca 2016 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonej dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1384/2007 i które dodaje się do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2016 r., są wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1384/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2398/96 w odniesieniu do otwarcia i zarządzania niektórymi kontyngentami na przywóz do Wspólnoty produktów z sektora mięsa drobiowego pochodzących z Izraela (Dz.U. L 309 z 27.11.2007, s. 40).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2016 r. (w kg)
09.4091	280 000
09.4092	1 800 000

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/407

z dnia 9 marca 2016 r.

w sprawie uruchomienia środków z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Belgii – EGF/2015/007 – BE/Hainaut-Namur Glass)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jest zapewnienie wsparcia zwolnionym pracownikom i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją, w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego lub w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, oraz udzielenie im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) W dniu 19 sierpnia 2015 r. Belgia złożyła wniosek o uruchomienie EFG w związku ze zwolnieniami i przypadkami zaprzestania działalności w sektorze gospodarki zaklasyfikowanym do działu 23 według NACE Rev. 2 (Produkcja wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych) w zaliczanych do poziomu NUTS 2 regionach Hainaut (BE32) i Namur (BE35) w Belgii. Wniosek został uzupełniony o dodatkowe informacje złożone zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG.
- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 Belgia zdecydowała się na świadczenie zindywidualizowanych usług współfinansowanych przez EFG także na rzecz 100 młodych osób niepracujących, niekształcych się ani nieszkolących się (młodzieży NEET).
- (5) Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 wniosek Belgii uznaje się za dopuszczalny, ponieważ zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie oraz gospodarkę lokalną, regionalną i krajową.
- (6) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy w wysokości 1 095 544 EUR w odpowiedzi na wniosek złożony przez Belgię.
- (7) W celu ograniczenia do minimum czasu potrzebnego do uruchomienia środków z EFG niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od dnia jej przyjęcia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustanawiające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 1 095 544 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Stosuje się ją od dnia 9 marca 2016 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 9 marca 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2016/408**z dnia 10 marca 2016 r.****w sprawie tymczasowego zawieszenia relokacji 30 % wnioskodawców przydzielonych Austrii na mocy decyzji (UE) 2015/1601 ustanawiającej środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady (UE) 2015/1601 z dnia 22 września 2015 r. ustanawiającą środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 5 i art. 4 ust. 7,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W oparciu o art. 78 ust. 3 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada przyjęła dwie decyzje ustanawiające środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji. Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1523 ⁽²⁾ 40 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ma zostać relokowanych z Włoch i Grecji do innych państw członkowskich. Zgodnie z decyzją (UE) 2015/1601 120 000 osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ma zostać relokowanych z Włoch i Grecji do innych państw członkowskich.
- (2) Decyzja (UE) 2015/1601 została przyjęta ze względu na nadzwyczajną sytuację charakteryzującą się nagłym napływem obywateli państw trzecich do Włoch i Grecji i pilną potrzebę udzielenia tym państwom szybkiej pomocy, na zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi. Wynika z niej, że każde państwo członkowskie relokacji powinno zagwarantować, że będzie się ona odbywała regularnie, niezwłocznie i na wystarczającym poziomie.
- (3) Art. 4 ust. 5 decyzji (UE) 2015/1601 stanowi, że państwo członkowskie może, w wyjątkowych okolicznościach, do dnia 26 grudnia 2015 r., powiadomić Radę i Komisję, że tymczasowo nie może uczestniczyć w procesie relokacji do 30 % wnioskodawców przydzielonych mu zgodnie z ust. 1 tego artykułu, podając należycie uzasadnione powody zgodne z podstawowymi wartościami Unii wskazanymi w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Komisja powinna dokonać oceny podanego uzasadnienia i przedłożyć Radzie wnioski dotyczące tymczasowego zawieszenia relokacji do 30 % wnioskodawców przyznanych danemu państwu członkowskiemu zgodnie z art. 4 ust. 1 decyzji. W uzasadnionych przypadkach Komisja może zaproponować przedłużenie terminu relokacji wnioskodawców w ramach pozostałego przydziału maksymalnie o 12 miesięcy poza datę, o której mowa w art. 13 ust. 2 decyzji.
- (4) Austria stoi w obliczu wyjątkowych okoliczności związanych z nadzwyczajną sytuacją charakteryzującą się nagłym napływem obywateli państw trzecich na jej terytorium.
- (5) Znaczny wzrost liczby przypadków nielegalnego przekraczania granic do Unii i zwiększenie wtórnych przepływów w Unii doprowadziły do gwałtownego wzrostu liczby wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową w Austrii.
- (6) Dane Eurostatu potwierdzają zaistnienie gwałtownego wzrostu liczby osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w Austrii. Liczba wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową wzrosła o ponad 230 %, od 23 835 wnioskodawców w okresie od 1 stycznia do 30 listopada 2014 r. do 80 880 wnioskodawców w okresie od 1 stycznia do 30 listopada 2015 r., osiągając liczbę ponad 10 000 wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową miesięcznie od września 2015 r. Mimo iż dane przekazywane przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) wskazują na spadek liczby wnioskodawców w grudniu 2015 r. i w styczniu 2016 r. w porównaniu do poprzednich miesięcy, liczba wnioskodawców nadal pozostaje wysoka.
- (7) W 2015 r. w Austrii odnotowano drugi co do wielkości w Unii, po Szwecji, odsetek osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w przeliczeniu na mieszkańca (9 421 wnioskodawców na milion mieszkańców, w oparciu o dostępne dane Eurostatu).
- (8) Obecna sytuacja wyraźnie obciąża austriacki system azylowy, co ma poważne konsekwencje praktyczne w terenie w odniesieniu do warunków przyjmowania i możliwości rozpatrywania wniosków w systemie azylowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 80.⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 146).

- (9) Obecna sytuacja migracyjna w Austrii i obciążenie zdolności tego państwa w zakresie przetwarzania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz zapewnienia odpowiednich warunków przyjmowania osobom wyraźnie potrzebującym ochrony międzynarodowej uzasadniają zatem tymczasowe zawieszenie na okres jednego roku relokacji 30 % wnioskodawców przydzielonych Austrii na mocy decyzji (UE) 2015/1601, co odpowiada 1 065 wnioskodawców.
- (10) W okresie tymczasowego zawieszenia Austria jest w dalszym ciągu zobowiązana do sprawnego i regularnego dokonywania relokacji pozostałych przydzielonych jej wnioskodawców.
- (11) Zawieszenie relokacji 30 % wnioskodawców na okres jednego roku stanowi wystarczający i proporcjonalny środek w odpowiedzi na sytuację w Austrii. Przedłużenie terminu relokacji wnioskodawców w ramach pozostałego przydziału poza datę, o której mowa w art. 13 ust. 2 decyzji (UE) 2015/1601, nie byłoby uzasadnione. Konieczne jest, aby relokacja z Włoch i Grecji odbywała się sprawnie i regularnie do dnia 26 września 2017 r., tak aby skutecznie wesprzeć Włochy i Grecję w bieżącej sytuacji kryzysowej.
- (12) Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (13) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (14) Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w decyzji (UE) 2015/1601. Nie uczestniczy ono tym samym w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (15) Irlandia jest związana decyzją (UE) 2015/1601 i tym samym uczestniczy ona w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję (UE) 2015/1601.
- (16) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (17) Zważywszy na pilny charakter sytuacji, niniejsza decyzja powinna wejść w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zawiesza się relokację do Austrii 1 065 wnioskodawców przydzielonych temu państwu członkowskiemu na mocy decyzji (UE) 2015/1601 do dnia 11 marca 2017 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 marca 2016 r.

W imieniu Rady
K.H.D.M. DIJKHOFF
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2016/409**z dnia 14 marca 2016 r.****w sprawie mianowania członka i zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Królestwo Hiszpanii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Luisy Fernandy RUDÍ ÚBEDY.
- (3) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Roberta Pabla BERMÚDEZA DE CASTRO Y MURA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowiska w Komitecie Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostają niniejszym mianowane następujące osoby:

a) na stanowisko członka:

— Sr. D. Francisco Javier LAMBÁN MONTAÑÉS, *Presidente de Aragón*,
oraz

b) na stanowisko zastępcy członka:

— Sr. D. Vicente GUILLÉN IZQUIERDO, *Consejero de Presidencia del Gobierno de Aragón*.**Artykuł 2**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2016 r.

W imieniu Rady
M.H.P. VAN DAM
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE) 2016/410**z dnia 14 marca 2016 r.****w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Hiszpanii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. W dniu 5 października 2015 r. decyzją Rady (UE) 2015/1792 ⁽⁴⁾ Juan Luís SÁNCHEZ DE MUNIÁIN LACASA został zastąpiony na stanowisku zastępcy członka przez Anę OLLO HUALDE.
- (2) Stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Any OLLO HUALDE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następująca osoba zostaje mianowana do Komitetu Regionów na stanowisko zastępcy członka na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r.:

— Sr. D. Mikel IRUJO AMEZAGA, *Delegado del Gobierno de Navarra en Bruselas*.**Artykuł 2**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2016 r.

W imieniu Rady

M.H.P. VAN DAM

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1792 z dnia 5 października 2015 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów pięciu członków i pięciu zastępców członków z Hiszpanii (Dz.U. L 260 z 7.10.2015, s. 28).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/411**z dnia 18 marca 2016 r.****zmieniająca decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 21 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/172/WPZiB ⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie.
- (2) Jak wynika z przeglądu decyzji 2011/172/WPZiB, obowiązywanie środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 22 marca 2017 r.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/72/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 5 decyzji 2011/172/WPZiB akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 22 marca 2017 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2016 r.

W imieniu Rady

A.G. KOENDERS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 63).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/412**z dnia 17 marca 2016 r.****upoważniająca państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowego odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do drewna jesionu pochodzącego z Kanady lub przetwarzanego w Kanadzie***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 1635)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1 tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w połączeniu z pkt 2.3 w części A sekcja I załącznika IV do tej dyrektywy przewidziano specjalne wymagania dotyczące wprowadzania do Unii drewna jesionu (*Fraxinus L.*) pochodzącego z Kanady.
- (2) Kanada wystąpiła z wnioskiem o uznanie kombinacji procedur, które łącznie pozwalają uzyskać tę samą wiarygodność fitosanitarną, jaką zapewnia przestrzeganie przepisów pkt 2.3 w części A sekcja I załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE.
- (3) Z oficjalnych informacji przedstawionych przez Kanadę wynika, że dzięki stosowanemu podczas przetwórstwa drewna zintegrowanemu podejściu systemowemu ryzyko porażenia przez szkodnika *Agrilus planipennis* Fairmaire zostaje wyeliminowane.
- (4) Podejście to należy uzupełnić określonymi wymaganiami dotyczącymi zakładów, inspekcji przed wywozem i etykietowania, aby zapewnić wyeliminowanie tego ryzyka.
- (5) Procedury takie należy zatem uznać za wariant alternatywny w stosunku do przepisów pkt 2.3 w części A sekcja I załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE w odniesieniu do przywozu z Kanady.
- (6) W celu zapewnienia skutecznych kontroli oraz przeglądu przywozu drewna jesionu i przypadków niezgodności związanych z tym przywozem należy ustanowić wymagania dotyczące świadectw fitosanitarnych, zgłaszania przywozu i powiadamiania o przypadkach niezgodności.
- (7) Uwzględniając rozprzestrzenianie się szkodliwego organizmu *Agrilus planipennis* Fairmaire w Ameryce Północnej, należy ograniczyć okres obowiązywania odstępstwa, o którym mowa, tak by upływał on z dniem 31 grudnia 2017 r.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Upoważnienie do ustanowienia odstępstwa

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w połączeniu z pkt 2.3 w części A sekcja I załącznika IV do tej dyrektywy państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzanie na ich terytorium drewna *Fraxinus L.* pochodzącego z Kanady lub przetwarzanego w Kanadzie (zwanego dalej „określonym drewnem”), które przed opuszczeniem terytorium Kanady spełnia warunki określone w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

Artykuł 2

Świadectwo fitosanitarne

1. Określonymu drewnu towarzyszy świadectwo fitosanitarne wydane w Kanadzie zgodnie z art. 13a ust. 3 i 4 dyrektywy 2000/29/WE, poświadczające brak szkodliwych organizmów po inspekcji.
2. Świadectwo fitosanitarne zawiera pod nagłówkiem „Deklaracja dodatkowa” następujące elementy:
 - a) stwierdzenie „Zgodnie z wymogami Unii Europejskiej ustanowionymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/412”;
 - b) numer(-y) wiązki;
 - c) nazwę zatwierdzonego(-ych) zakładu(-ów) w Kanadzie.

Artykuł 3

Zgłaszanie przywozu

Do dnia 31 grudnia każdego roku państwo członkowskie przywozu przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje o wielkości przesyłek określonego drewna będących przedmiotem przywozu w ciągu ubiegłych 12 miesięcy na podstawie niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Powiadamianie o niezgodności

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o każdej przesyłce niezgodnej z niniejszą decyzją. Powiadomienia dokonuje się nie później niż trzy dni robocze po dacie zatrzymania takiej przesyłki.

Artykuł 5

Utrata mocy

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2017 r.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. Wymagania dotyczące przetwórstwa

Przetwórstwo określonego drewna, o którym mowa w art. 1, musi spełniać następujące wymagania:

a) Korowanie

Określone drewno jest okorowane, z wyjątkiem dowolnej ilości wizualnie oddzielnych i wyraźnie odrębnych małych części kory, które spełniają jeden z następujących warunków:

- a) mają mniej niż 3 cm szerokości (niezależnie od długości); lub
- b) jeżeli mają więcej niż 3 cm szerokości, całkowita powierzchnia każdej z poszczególnych części kory ma mniej niż 50 cm².

b) Przecieranie

Określone przetarte drewno wytwarza się z okorowanego drewna okrągłego.

c) Obróbka cieplna

Określone drewno ogrzewa się w całym profilu do temperatury co najmniej 71 °C przez 1 200 minut w komorze cieplnej zatwierdzonej przez Kanadyjską Agencję Kontroli Żywności (CFIA) lub przez agencję zatwierdzoną przez CFIA.

d) Suszenie

Określone drewno suszy się zgodnie z uznanymi przez CFIA przemysłowymi harmonogramami suszenia przez okres co najmniej dwóch tygodni.

Ostateczna zawartość wilgoci w drewnie, wyrażona jako procent suchej masy, nie może przekraczać 10 %.

2. Wymagania dotyczące zakładów

Określone drewno musi być wytwarzane, obrabiane lub przechowywane w zakładzie, który spełnia następujące wymagania:

- a) jest oficjalnie zatwierdzony przez CFIA w ramach jej programu certyfikacji dotyczącego organizmu szkodliwego *Agilus planipennis* Fairmaire;
- b) jest zarejestrowany w bazie danych publikowanej na stronie internetowej CFIA;
- c) jest kontrolowany przez CFIA lub przez agencję zatwierdzoną przez CFIA co najmniej raz na miesiąc i stwierdzono, że spełnia wymagania określone w niniejszym załączniku;
- d) stosuje sprzęt do obróbki drewna, który jest skalibrowany zgodnie z instrukcją obsługi sprzętu;
- e) prowadzi rejestr stosowanych procedur do celów weryfikacji przez CFIA lub przez agencję zatwierdzoną przez CFIA, uwzględniający czas obróbki, temperatury podczas obróbki i ostateczną zawartość wilgoci dla każdej poszczególnej wiązki mającej stanowić przedmiot wywozu.

3. Etykietowanie

Na każdej wiązce określonego drewna musi być wyraźnie widoczny zarówno numer wiązki, jak i etykieta zawierająca opis „HT-KD” lub „Heat Treated-Kiln Dried”. Etykieta ta musi być wydana przez wyznaczonego urzędnika zatwierdzonego zakładu lub pod nadzorem tego urzędnika, po sprawdzeniu, że spełnione zostały wymagania dotyczące przetwórstwa określone w pkt 1 i wymagania dotyczące zakładów określone w pkt 2.

4. Inspekcje przed wywozem

Określone drewno przeznaczone do Unii musi zostać poddane inspekcji przez CFIA lub przez agencję oficjalnie zatwierdzoną przez CFIA w celu sprawdzenia, czy zostało przed wywozem poddane wszystkim procedurom i środkom fitosanitarnym umożliwiającym stwierdzenie, że jest wolne od szkodliwego organizmu *Agrilus planipennis* Fairmaire.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/413**z dnia 18 marca 2016 r.****określająca lokalizację infrastruktury naziemnej systemu ustanowionego w ramach programu Galileo i ustanawiająca środki konieczne do zapewnienia jego funkcjonowania oraz uchylająca decyzję wykonawczą 2012/117/UE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1285/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie realizacji i eksploatacji europejskich systemów nawigacji satelitarnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 876/2002 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 12 rozporządzenia (UE) nr 1285/2013 przewiduje, że Komisja ponosi ogólną odpowiedzialność za program Galileo, oraz nadaje jej uprawnienia wykonawcze w celu określenia lokalizacji infrastruktury naziemnej systemu ustanowionego w ramach tego programu i zapewnienia jego funkcjonowania. W skład tej infrastruktury wchodzi centra i stacje naziemne.
- (2) Decyzją wykonawczą 2012/117/UE ⁽²⁾ Komisja określiła w dużej mierze lokalizację infrastruktury naziemnej systemu ustanowionego w ramach programu Galileo.
- (3) Decyzję wykonawczą 2012/117/UE przyjęto na podstawie przepisów art. 12 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 ⁽³⁾, które to rozporządzenie zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1285/2013. Aby zapewnić ciągłość programu i uwzględnić ograniczenia i nowe potrzeby powstałe w trakcie jego rozwoju, należy ponownie określić lokalizację infrastruktury naziemnej systemu ustanowionego w ramach programu Galileo i ustanowić środki konieczne do zapewnienia jego prawidłowego funkcjonowania. Należy przypomnieć, że przy wyborze liczby i lokalizacji centrów i stacji, o których mowa w decyzji wykonawczej 2012/117/UE, bierze się pod uwagę ograniczenia geograficzne i techniczne związane z ich optymalnym rozmieszczeniem na całej Ziemi oraz ewentualne istnienie wcześniejszych instalacji i urządzeń przystosowanych do realizacji wyznaczonych zadań, a także przestrzeganie wymogów bezpieczeństwa właściwych dla każdego centrum i każdej stacji i wymogów bezpieczeństwa narodowego każdego państwa członkowskiego.
- (4) Należy jednak uwzględnić ograniczenia i nowe potrzeby powstałe w trakcie rozwoju programu w odniesieniu do niektórych elementów związanych z centrami i stacjami wymienionymi w decyzji wykonawczej 2012/117/UE.
- (5) Po pierwsze zatem, jeśli chodzi o centra, oraz w trosce o lepszą eksploatację systemu, pojawiła się konieczność realizacji siódmego centrum – centrum zintegrowanego wsparcia logistycznego (zwanego dalej „centrum ILS”) – którego zadaniem będzie przechowywanie w sposób scentralizowany różnorodnych urządzeń i części zamiennych infrastruktury.
- (6) Wybór lokalizacji centrum ILS był przedmiotem otwartej i przejrzystej procedury przebiegającej dwuetapowo. Komisja skierowała najpierw do państw członkowskich zaproszenie do wyrażenia zainteresowania, po czym wybrano kandydatury Belgii i Republiki Czeskiej. W drugim etapie, w celu wybrania jednego z dwóch kandydatów, poproszono oba państwa członkowskie o przedstawienie szczegółowych propozycji. W wyniku oceny tych propozycji – prowadzonej pod kątem kryteriów bezpieczeństwa, zagrożeń, harmonogramu i kosztów

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/117/UE z dnia 23 lutego 2012 r. w sprawie stworzenia wykazu ważnych momentów decyzyjnych do celów oceny realizacji programu Galileo w odniesieniu do centrów i stacji naziemnych, które mają powstać w ramach fazy rozwoju i fazy rozmieszczania programu (Dz.U. L 52 z 24.2.2012, s. 28).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) (Dz.U. L 196 z 24.7.2008, s. 1).

– przez komisję składającą się z przedstawicieli Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Kosmicznej i Agencji Europejskiego GNSS, propozycja Belgii okazała się bardziej odpowiednia, gdyż architektura i projekt budynku w Transinne są faktycznie w pełni zoptymalizowane, by zapewnić logistykę systemu ustanowionego w ramach programu Galileo. Centrum powinno być zrealizowane w 2016 r. i być przedmiotem umowy z Belgią.

- (7) W 2014 r. zakończono także realizację dwóch centrów kontrolnych (GCC), które powinny stanowić przedmiot umów z Niemcami i Włochami; realizację centrum monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo (GSMC) rozpoczęto w 2013 r. i była ona przedmiotem umów podpisanych w 2013 r. z Francją i Zjednoczonym Królestwem; jego ukończenie powinno jednak nastąpić w 2017 r., a nie w 2015 r.; realizacja centrum usług GNSS (GSC) była przedmiotem umowy podpisanej z Hiszpanią w dniu 30 czerwca 2014 r., a nie w 2013 r.; realizacja centrum usług SAR trwała od 2012 r. do 2014 r. i powinna być przedmiotem umowy ramowej na świadczenie usług z francuskim krajowym centrum badań przestrzeni kosmicznej (CNES), a nie umowy z Francją; realizacja centrum referencyjnego Galileo (GRC), mieszczącego się w Noordwijk w Niderlandach w pobliżu ESTEC, ale nie na terenie ESTEC, powinna trwać od 2015 r. do 2017 r., a nie od 2013 r. do 2016 r., i być przedmiotem umowy z Niderlandami w 2016 r.; realizacja stacji testów orbitalnych w Redu nie stała się przedmiotem umowy ze spółką Spaceopal.
- (8) Po drugie, jeśli chodzi o stacje, realizacja stacji TTC na Reunion i w Numei miała faktycznie miejsce w latach 2012–2014, ale realizacja stacji TTC w Papeete na Tahiti powinna nastąpić dopiero w 2016/2017 r. Ponadto, o ile w latach 2012–2014 nastąpiło faktycznie rozmieszczenie stacji GSS w Kirunie, Jan Mayen, na Azorach, Wyspach Kerguelena, Saint Pierre i Miquelon, Wyspie Wniebowstąpienia i na Falklandach, to realizację stacji GSS na Wyspach Kanaryjskich i na Maderze anulowano, realizację stacji GSS na Wallis przełożono na 2016/2017 r., a ewentualna realizacja stacji GSS w Tokio, na Ziemi Adeli i w Diego Garcia pozostaje w fazie badań, podczas gdy zrealizowano stację GSS w Redu.
- (9) Realizacja zgodnie z planem stacji SAR odbyła się i była przedmiotem umów i protokołu ustaleń, należy jednak zaznaczyć, że to były to dwa rodzaje stacji: z jednej strony były to stacje zwane „Meolut” (Medium Earth Orbit Local User terminal), które otrzymywały sygnały alarmowe przekazywane przez satelity i które znajdują się w Makarios, Maspalomas i na Svalbardzie; z drugiej strony były to stacje składające się ze znacznika referencyjnego SAR, które wysyłają referencyjne sygnały alarmowe pozwalające skalibrować system i dokonać pomiarów osiągow i które również znajdują się w Makarios, Maspalomas i Svalbardzie, ale także w Tuluzie i w Santa Maria na Azorach.
- (10) Ponadto, ponieważ niniejsza decyzja zastępuje decyzję wykonawczą 2012/117/UE, należy uchylić tę ostatnią decyzję. W celu zapewnienia jasności prawa i należytego zarządzania administracyjnego elementy zawarte w załączniku do decyzji wykonawczej 2012/117/UE i nowe elementy określone w niniejszej decyzji zostają skonsolidowane w załączniku.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 36 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1285/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Lokalizacja infrastruktury naziemnej systemu ustanowionego w ramach programu Galileo i środki konieczne do zapewnienia jego funkcjonowania znajdują się w załączniku.

Artykuł 2

Decyzja wykonawcza 2012/117/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Nazwa	Lokalizacja i środki realizacji służące prawidłowemu funkcjonowaniu
Centra naziemne	
Dwa centra kontrolne Galileo (GCC)	Obydwa centra kontrolne zrealizowano pomiędzy 2009 a 2014 r., odpowiednio w Oberpfaffenhofen (Niemcy) i Fucino (Włochy). Powinny one być przedmiotem dwóch umów podpisanych odpowiednio z Niemcami i Włochami.
Centrum monitorowania bezpieczeństwa Galileo (GSMC)	Centrum bezpieczeństwa Galileo, podzielone na dwie części, powstaje stopniowo we Francji i w Zjednoczonym Królestwie. Realizacja rozpoczęła się w 2013 r. i powinna się zakończyć w 2017 r. Jest ona przedmiotem umów podpisanych w 2013 r. z Francją i Zjednoczonym Królestwem.
Centrum usług GNSS (GSC)	Centrum usług GNSS powstaje stopniowo w Madrycie (Hiszpania). Realizacja rozpoczęła się w 2011 r. i powinna się zakończyć w 2016 r. Realizacja ta była przedmiotem umowy podpisanej z Hiszpanią w 2014 r.
Centrum usług SAR	Centrum usług SAR powstało w Tuluzie (Francja), pomiędzy 2012 a 2014 r. Powinno ono być przedmiotem umowy ramowej na świadczenie usług zawartej z francuskim krajowym centrum badań przestrzennych (CNES).
Centrum referencyjne Galileo (GRC)	Centrum referencyjne Galileo powstaje stopniowo w Noordwijk (Niderlandy). Realizacja rozpoczęła się w 2015 r. i powinna zakończyć się w 2017 r. Realizacja ta powinna być przedmiotem umowy podpisanej z Niderlandami w 2016 r.
Centrum ILS	Centrum zintegrowanego wsparcia logistycznego (zwane dalej „centrum ILS”) powinno być oddane do użytku w Transinne (Belgia) w trakcie 2016 r. i być przedmiotem umowy z Belgią.
Stacja testów orbitalnych	Stacja testów orbitalnych powstała w 2010 r. w Redu (Belgia).
Naziemne stacje oddalone	
Stacje TTC	Stacje TTC powstały między 2010 a 2014 r. w Kirunie (Szwecja), w Kourou (Francja), na Reunion (Francja) i w Numei (Nowa Kaledonia). Jedna stacja TTC powinna powstać w Papeete (Polinezja Francuska) w 2016/2017 r. Realizacja tych stacji TTC jest przedmiotem umów zawartych między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami.
Stacje GSS	Stacje GSS powstały między 2009 a 2014 r. na Azorach (Portugalia), na Wyspie Wniebowstąpienia, w Fucino (Włochy), Jan Mayen (Norwegia), na Wyspach Kerguelena, w Kirunie (Szwecja), w Kourou (Francja), na Reunion (Francja), na Falklandach, w Numei (Nowa Kaledonia), Papeete (Polinezja Francuska), Redu (Belgia), Saint Pierre i Miquelon, na Svalbardzie (Norwegia) i w Troll (Norwegia). Jedna stacja GSS powinna powstać na Wallis w 2016/2017 r. Realizacja tych stacji GSS jest przedmiotem umów zawartych między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami.

Nazwa	Lokalizacja i środki realizacji służące prawidłowemu funkcjonowaniu
Stacje ULS	<p>Stacje ULS powstały między 2009 a 2011 r. na Tahiti (Polinezja Francuska), w Kourou (Francja), na Reunion (Francja), w Nowej Kaledonii i na Svalbardzie (Norwegia).</p> <p>Realizacja tych stacji ULS jest przedmiotem umów zawartych między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami.</p>
Stacje SAR	<p>Stacje SAR zwane „Meolut” powstały w 2012 i 2013 r. w Makarios (Cypr), Maspalomas (Hiszpania) i na Svalbardzie (Norwegia). Stacje SAR, składające się ze znacznika referencyjnego SAR, powstały w Makarios (Cypr), Maspalomas (Hiszpania), Santa Maria (Portugalia), Tuluzie (Francja) i na Svalbardzie (Norwegia).</p> <p>Realizacja tych stacji SAR była przedmiotem umów między Europejską Agencją Kosmiczną a usługodawcami w odniesieniu do stacji w Maspalomas, Santa Maria i na Svalbardzie, protokołu ustaleń między Komisją a Cyprem w odniesieniu do stacji w Makarios, umowy między Komisją a usługodawcą w odniesieniu do stacji w Tuluzie.</p>

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL